

Tenir-nos sotmesos

written by Jordi Bohigas | 31 de juliol de 2018

Per tenir-nos sotmesos primer cal tenir-nos submisos, i en això els espanyols, en col·laboració amb la nostra classe política, en són uns artistes.

Hi ha moltes formes de tenir un poble submís. Una és, com hem dit, per la via de la cooptació de la seva classe política. N'hi ha una altra, però, més efectiva, perquè li estalvia feina a aquesta classe política: per la via del control del nostre marc mental. Per exemple, amb el nostre secular victimisme: rabejar-nos amb la injustícia i la maldat dels governants espanyols, i la pretesa superioritat moral de la nostra posició envers els atacs feixistes; perquè mentre nosaltres ens indignem amb les interlocutòries de Llarena ens oblidem dels continus actes de retractació dels polítics presos davant la justícia espanyola. No d'altra manera s'entén, per exemple, que un poble com el nostre es dediqui tan alegrement a organitzar visites a Waterloo, manifestacions en pro dels dits "presos polítics" i sopars grocs, en comptes d'estar-los-hi reclamant, per acció i per omissió, la seva responsabilitat en la desfeta de l'aplicació del mandat de l'1-0. O que ERC renunciï a la unilateralitat, de cop i sense més explicacions, i que la gent els segueixi premiant a les urnes. I mentrestant, de Madrid estant poden continuar dormint tranquils.

De fet, a Madrid ja els va bé direccions del PDeCAT en mans de Pascals i Bonvehins, i d'ERC en mans de Junqueras i Aragonès. A Madrid volen una CUP i els seus comparses distrets fent mocions i accions contra el passat religiós de Catalunya, la seva identitat històrica i els valors de família, perquè volen una Catalunya sense fe i sense catalans. A Madrid volen una ANC entretinguda muntant *performances* per l'11 de setembre. A Madrid sospiren per una Catalunya que abracci alegrement el multiculturalisme acollidor de més fornades d'immigrants sense

feina. En canvi, a Madrid no volen que triomfi el moviment de Primàries per la República.

En definitiva, a Madrid prefereixen que ens dediquem a plantar creus grogues i penjar llaços grocs en comptes d'aterrar a l'àrea metropolitana i, un per un, dedicar-nos a convèncer els altres "ciutadans" dels avantatges de la República.